

eksisterer ikke oplysninger om omfanget af de private andelsboligforeningers økonomiske problemer. Derfor er det på forhånd umuligt at vide, om det afsatte støttebeløb på 5 mio. kr. vil slå til.

Tilsvarende kan det være svært at vurdere, om de objektive kriterier, som foreslås lagt til grund for støtteudmålingen, faktisk afspejler andelsboligforeningernes økonomiske vanskeligheder i praksis.

For så vidt angår kompensationsbeløbet på 5 mio. kr., er der ikke meget andet at gøre end at vente og se. Bunken af ansøgninger om støtte vil ret hurtigt afløre, om beløbet er nogenlunde fornuftigt skønnet.

Derimod er der nok grund til allerede under udvalgsarbejdet at give de objektive kriterier for støttetildeling en grundig behandling. Er kriterierne logiske og dokumenterbare, eller findes der bedre alternativer?

Under alle omstændigheder må det hilses velkommen, at der nu skabes et retskrav for de pågældende nødstedte foreninger og dermed gøres en ende på lang tids usikkerhed.

Lovforslaget rummer en række andre meget fornuftige tilpasninger af vilkårene for støttede private andelsboliger. Der skabes sikkerhed for låntagningen til finansiering af byggeskader. Der sker lempelse i andelsboligforeningernes forpligtelse til at garantere for en del af prisen ved omsætning af andele. Og endelig sker der en tiltrængt opstramning af bestemmelserne om nybyggeri af andelsboliger, hvor bygherren er en entreprenør og ikke andelsboligforeningen som sådan.

I disse tilfælde sikres det, at andelsboligforeningen stiftes, inden byggeriet går i gang, og at rådgiverne udpeges i den forbindelse. Det burde kunne stoppe diskussionen om, hvorvidt andelsboliger opført i eget regi opfylder de nødvendige krav til kvalitet. Derfor er der tale om et lovforslag, der bidrager til at stabilisere fremtiden for andelsboligen som boligform, men i høj grad også skaber tryghed for beboerne i nybyggede andelsboliger.

Og så synes jeg, der er grund til til sidst også at slå fast, at det jo kun er det første år, der er udgifter, nettoudgifter på statsbudgettet. På længere sigt er de offentlige udgifter faldende på det her område, og derfor er det reelt et spareforslag. Det har vi sådan set heller ikke noget imod, når bare vilkårene bliver ordentlige, sådan at der skabes ligestilling og frit valg mellem de forskellige boligformer.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det, Fremskridtspartiet hæfter sig mest ved i det her forslag, er såmænd ikke de sølle 5 mio. kr., som er skruet sammen sådan, at det nok ikke er 5 mio. kr., nej, det er alle de principielle ting, som man er nødt til at reagere imod.

Da et flertal her i Folketinget har syntes, det var rigtigt, har man haft en eller anden mellemproportional løsning imellem almennyttigt byggeri og private ejerboliger. Fremskridtspartiet har altid sagt, at det er en gammeldags, en forældet ejerform, som er noget juridisk roderi. Det er det stadig væk, det mener vi stadig væk.

Den bedste støtte, man i og for sig kunne give de her andelsboligforeninger, var at opgøre, hvad det offentlige støttebeløb er, indefryse det som en fast prioritet og give dem ret til at blive ejerlejligheder alle sammen.

Det er faktisk lidt underligt, når man nu vil have en ejerboligform, som er støttet, en særligt støttet ejerboligform, at man så ikke har syntes, at det er rigtigt at sikre imod byggeskader ved at kræve en lovpligtig byggeskadeforsikring hos de entreprenører, som har været dem, der har scoret pengene på de her andelsboligforeninger. Det har ikke været andelsboligejerne bagefter.

Så kommer man rendende bagefter, når man har opdaget, at det, Fremskridtspartiet har sagt i mange år og dokumenteret, er rigtigt: At entreprenørerne tillades at bygge i 80.000 kronerselskaber, og når byggeriet er færdigt, lukker de selskaberne, og tilbage står der 4 kr. og 23 øre til dækning af eventuelle byggeskader. Og så er der byggeskader for 300.000 kr. og mere, og så står man med håret ned ad nakken og ved ikke, hvad man gør. Så kommer man rendende til Folketinget, og hr. Jørgen Estrup står altid klar, bare der står andelsboliger på ryggen. Jeg tror ikke, der findes en eneste finanslov, hvor hr. Jørgen Estrup ikke har sat et par fodaftryk, og hvor vi ikke har skullet give et eller andet til andelsboligfolket.

Men hvis man skal give støtte til de særlig betrængte – og det er da rigtigt, at de er betrængte – så kan man jo spørge: Hvornår kommer regeringen og hr. Jørgen Estrup med et forslag om offentlig støtte til B & W-arbejderne – de er jo også betrængte, deres arbejdspladser bliver lukket – eller andre ramte grupper? Det er noget roderi.

Jeg synes egentlig, det er lidt flovt, at hr. Jørgen Estrup står her og siger, at det er vel nok godt, at den her lille gruppe, som er ramt nu, har et retskrav, fordi de er nødstedte. Det er ikke